

בש"פ 274/15 - אוסקר אברהם נגד מדינת ישראל - רשות המיסים

בבית המשפט העליון

בש"פ 274/15

כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

オスקר אברהם

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל - רשות המיסים

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
מ"ת 19781-07-12 שניתנה ביום 7.1.2015 על ידי
כב' השופט א' חזק

ה' בשבט התשע"ה (25.1.2015)

תאריך הישיבה:

עו"ד ערן ערבה
עו"ד עמנואל לינדר; עו"ד ניר ישראל

בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

ערר על ההחלטה בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 7.1.2015 שניתנה על ידי כב' השופט א' חזק (מ"ת 19781-07-12), בגדה נדחתה באופן חלקי בבקשת העורר לעוון חוזר בתנאי שחרורו מעוצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. נגד העורר ואחרים הוגש לבית המשפט המחויז בבאר שבע כתוב אישום המיחס לו ולנאים האחרים עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975, פקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א-1961, חוק איסור הלבנתה הוון, התש"ס-2000 וחוק העונשין, התשל"ז-1977. נטעו, כי הנאים הוננו את רשותה המס והלבינו הוון בהיקף של מאות מיליון שקלים.

עם הגשת כתוב האישום התקבש גם מעורר העורר עד לתום ההליכים, ובקשה זו התקבלה. לאחר שהעורר היה עצור כנהה וממחזה, הוא שוחרר ביום 20.1.2014 לחופת מעורר הדוקה שכלה מעורר בית בקרית גת (העורר הוא תושב דימונה, שם מתנהל גם עסקו); פיקוח מתמיד באמצעות שני מפקחים ואיזוק אלקטרוני; ערבותות כספיות ממשמעויות (לרובות הפקדה של 700,000 ש"ח); איסור שימוש במחשב ועוד. תנאים אלה נקבעו בהסכם. שלושה חדשים לאחר שחררו פנה העורר בבקשת לעיון חוזר בתנאי המעורר, אך זו נדחתה. עיר על החלטה האמורה נדחה על ידי ביום 5.6.2014 (בש"פ 3760/14). בהחלטתי הנ"ל פורטה השタルשות העניינים בכל הנוגע למעורר ולשחררו של העורר והובאו יתר הנתונים הצורך לפניה, לרבות הפניות לשורה לא קצירה של החלטות שנינעו בעניינים אלה על ידי בית משפט זה ועל ידי בית המשפט המחויז. מטעם זה לא אחזר במסגרת ההחלטה דנא על אותם נתונים. זאת ועוד, בהחלטה בש"פ 3760/14 פורטו גם השיקולים שעמדו בבסיס דחית ערכו של העורר, ושחלקם רלבנטיים גם לעת זאת, אך שגמ מהיבט זה ניתן הפעם לזכור.

2. מאז ההחלטה בש"פ 3760/14, ועוד לפני ההחלטה נשוא העורר דנא, הוקלו תנאי השחרור של העורר בראש ובראשונה, בהסכמה המשיבה, הותר לעורר להעתיק את מקום חלופת המעורר, כך שהוא יוכל במעטם בבית שבידונו. יתר התנאים המגבילים נותרו על כנם.

ביום 8.9.2014 הוגשה לבית משפט קמא הבקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור. העורר ביקש להסיר כמעט את המגבولات המוטלות עליו, ולהלופין להוtier בתקוף את מעורר בבית רק בשעות הלילה, בפיקוח ערבי אחד, כשבהמשך היום יוכל העורר לצאת לעבוד בעסק אותו הוא מנהל והפועל במסגרת חברת אוסקר בע"מ, שנטען כי אין לה זיקה למשיע העבירה שייחסו לעורר.

3. בית המשפט המחויז דחה בעיקרה את הבקשה לעיון חוזר וקבע, כי נוכחות חומרת העבירות (כמפורט, בין היתר, בהחלטה בש"פ 3760/14) אין מקום לקבוע שבחולף כמספר שנים מיום שחרור העורר מעורר השני השתו הנסיבות באופן שיאפשר את יציאתו לעבודה. בהחלטה צוין כי התאפשר לעורר לצורך קשר עם אחרים ובלבד שאינם קשורים לכתב אישום והוא חולט על "חולנות התאזרחות" ליציאה ממוקם מעורר הבית. בית המשפט לא מצא לנכון להקל בתנאי השחרור על מנת לאפשר לעורר לשקם את עסקו, בקבועו כי יהיה בכך כדי להגביר את מסוכנותו, שכן קיימ חשש "שחזרתו של [עורר] לנמל עסק כלשהו בסביבה מסחרית ובסביבת אנשים רבים המוכרים לו, תגביר את מסוכנותו [העורר]". בית המשפט הורה, עם זאת, על פרק זמן נוספת להטאזרחות.

4. טענתו המרכזית של העורר היא כי בחולוף כשנתיים וחצי מאז שוחרר וכשנה מאז שוחרר בתנאים מגבילים הדוקים (אوتם לא הפר) יש מקום לאפשר לו לפעול כדי להציג את עסקו, המעסק עובדים לא מעטים, והעומד על סף קריסה. אכן, כפי שטען בא כוח המשיבה, העורר לא הציג מסמכים לתמיכה בטענותיו בעניין מצב העסק, אך בא כוחו טען כי עבדת העדרו של העורר מהעסק במשך תקופה כה ממושכת בגין העיצומים הכספיים הנכבדים שהוטלו עליו, הקפתה האשראי ועוד, הם נתונים הידועים היטב למשיבה ואין צורך הוכיח, וברי שיבאו לשים ניכרים בהפעלת

העסק הגוררים אחראיהם בהכרח קשיים כלכליים ממשיים.

העורר טוען, כי ללא נוכחות אישית שלו בעסק, במשרדי הלוקחות, בبنקים ואצל יתר הגורמים הקשורים לפעילויות העסקית, לא ניתן לשקם את המצב ואין די באפשרות שלו לפעול מבודה (שם הוא רשאי לקיים פגישות עבודה, שכן לכארוה העסק המדובר אינו קשור למסכת העברינית שפורטה בכתב האישום).

עוד מבקש העורר, כי יתאפשר לו לשחות במעצר הבית בפיקוח ערבי אחד בלבד. העורר מצביע על עברו הנקי ועל כך שההליך העיקרי צפוי להימשך עוד פרק זמן לא מבוטל, מה גם שלעת הזו נדונים בו בעיקר עניינים הנוגעים לנאים האחרים.

העורר טוען, שלנאשימים בעבירות חמורות בהרבה ובעלי עבר מכבד התאפשר לשחרר בתנאים הרבה פחות הדוקים. טוען, כי מאז שהעורר נעצר לפני כשנתיים וחצי, קהתה המסוכנות, ועתה גם אין חשש לשיבוש מהלכי משפט.

5. לשיטת המשיבה אין מקום לשנות את תנאי השחרור, שנקבעו מלכתחילה בהסכמה ולאחר מכן הוקלו בצורה משמעותית (אף זאת בהסכמה) כשהתאפשר לעורר לשוב לדימונה. בא כוח המשיבה הזכיר, כי בגדיר בש"פ 3760/14 העתירה העיקרית הייתה לאפשר לעורר לשוב לדימונה, כדי שייהי קרוב יותר למשרדי העסוק שלו, והנה דבר זה התאפשר כבר מזה זמן. בא כוח המשיבה מפנה לשילול החלטות הקודמות שניתנו בעניינו של העורר, לרבות בבית משפט זה, בהן פורטה מסוכנות העורר, והוא אף יתאפשר כוונון זה עומד בעינו גם עתה. טוען, כי אם יותר לעורר לנوع בחופשיות "תווצר מציאות עסקית אחרת" שבגדירה לא יהיה לעורר קושי לשוב לפעילויות העברינית. המשיבה סבורה שבית משפט קמא, אשר דין בענייני מעצרו ושחררו של העורר מאז יום מעצרו ומכך היטב את מכלול הנתונים, שכלל כראוי את מצב הדברים והגיע להחלטה מאוזנת. דין והכרעה

6. אכן, מאז ניתנה ההחלטה בבש"פ 3760/14 לא רק חלוף פרק זמן נוסף, לא זניח, אלא שתנאי השחרור הוקלו במידה ממשית בכך שהתאפשר לעורר לחזור לביתו בדימונה. עם זאת, נתוני היסוד בדבר מסוכנות העורר נותרו בעינים, אם כי לחלוף הזמן יש גם משמעות, במיוחד כשאין טענה שהעורר הפר את תנאי השחרור ההדוקים שנקבעו.

עוד יש להביא בחשבון את העבודה שלכאורה סיום ההליך העיקרי אינו נראה באופק. בהקשר זה ראוי לציין כי לאחרונה תוקן חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996 על-ידי הוראות חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014 (תיקון שייכנס לתוקף ב-16.6.2015), ובתיקון זה נקבע, בין היתר, כי מי שהוא נתון "בעצר בפיקוח אלקטרוני" (כהגדרת ביטוי זה בחוק הנ"ל) תקופה מצטברת של 18 חודשים, יושחרר מ"מעצר" זה, אלא אם כן בית המשפט העליון האריך את התקופה. בכך באה לידי ביטוי השקת המשפט שלפייה גם הגבלת החירות בדרך של "מעצר בפיקוח אלקטרוני" אינה יכולה להימשך לתקופה בלתי מוגבלת, ואם משפטו של המפוקח לא הסתיים לאחר שחלפו 18 חודשים של פיקוח אלקטרוני - יש להסיר את הפיקוח או להגיש לבית המשפט העליון בקשה להארכו. אכן, תיקון זה אינו חל לעת הזו על עניינו של העורר, אך יש בו ביטוי מובהק למשמעות שיש להזכיר לפחות לחלוף הזמן, כאשר נאשם מצוי בתנאים מגבלים חמורים ומשפטו אינם מסוימים. נקודת המוצא היא שחלוף הזמן עשוי עמו גם הקלה בתנאי שחרור שיש עימם פגעה ממשית בחירות הבסיסיות (ולא רק בעצר " ממש"), ולמצער, הבאת העניין להכרעת הערכאה העליונה.

ואכן, סבורני כי עצם חלוף הזמן מאז השחרור ממעצר (כשנה) בצירוף העובדה שסיום משפטו של העורר עדין רחוק, מצדיקים בחינה מחודשת של תנאי השחרור, בהיותם הדוקים במיוחד.

7. מקובלת עלי קביעתו של בית משפט קמא, לפיה אין מקום להסרת המגבלות באופן שיתאפשר לעורר לנחל את עסקו ללא כל הגבלות; זאת בהתחשב באופייה של העשייה הפלילית המיוחסת לעורר, עשייה מתוחכמת וענפה שנגעה לסקומי כסף עצומים. ואולם, נוכח הזמן הרוב שחלף מאז המעצר וכי לאפשר לעורר מידה מסוימת, גם אם מצומצמת, של פעילות עסקית (שלא מתרך בביתו) יש מקום לשקל את האפשרות שהעורר יוכל לצאת מביתו מיידי פעם ככל שיתעורר צורך עסקי מיוחד שישיב נוכחות שלו במקום מסוים. לשם כך יגיש העורר למשיבה בקשה בכתב, לפחות 7 ימים לפני המועד הרלבנטי, בה יפרט את מטרת היציאה מהבית, יעד היציאה, משכה הצפוי, הגורמים עימם הוא מבקש להיפגש, מדוע קיימת חשיבות להשתתפות אישית שלו באותה פגישה או באותו אירוע ומדוע הדבר אינו יכול להישנות בביתו.

מובה, שהכוונה היא שאוthon בקשות תייחדנה למקרים ספריים ויצאי דופן ואין הכוונה שהמנגנון האמור יbia לכר שהעורר יגיש למשיבה "לוח פגישות" לכל יום ויום. כמובן שבהעדר הסכמה ניתן יהיה לפנות לבית המשפט. בנוסף מובהר, כי העורר אמור להיות מלאוה כל העת על ידי אחד המפקחים שאושרו ושהתאמו על ערבויות מתאימות.

8. בנוסף, יש מקום להפחית את מספר המפקחים באופן שייהי די במפקח אחד (במקום שני מפקחים), אשר ישחה עם העורר בכל עת. מספר המפקחים נקבע בשעתו בהסכמה, אך בהתחשב בכך שלא דוחו הפרות, ובהתחשב בכל יתר הנ吐נים שפורטו לעיל, נראה כי יש מקום להקל בעניין זה, גם אם מלכתחילה היה דרוש, הרי שאין מקום להורתת תנאי מכבי זה (בעיקר על המפקחים) בעינו לאורך זמן.

9. העורר מתקבל, אפוא, בחלוקתו, כאמור בפסקאות 7 ו- 8 דלעיל.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).